

El director que ha rodat més cinema per a adults

El saltenc Narcís Bosch ha dirigit més de vuitanta pel·lícules i ha treballat amb grans figures del món del porno

JORDI DAUSÀ > TEXT

Com molts dels seus companys de generació, Narcís Bosch (1972) va anar a parar al món del *porno* de rebot: l'any 1996 es trobava gravant un curt de terror amb el cineasta Jaume Balagueró, i José María Ponce, l'aleshores director del Saló Eròtic de Barcelona, li va encarregar la producció d'un anunci publicitari. Al cap de poc temps, Bosch va fitxar per la productora barcelonina IFG, amb la qual va rodar èxits com *Bulls and Milk* (2000), *Hot Rats* (2003) i *Toxic* (2004).

Al llarg de la seva carrera el saltenc ha guanyat la majoria de guardons del cinema per a adults. Fins al moment, és l'únic director de l'Estat espanyol que ha obtingut dues estatuetses AVN —l'equivalent dels Òscar del cinema convencional— a Millor director i Millor pel·lícula estrangera pel film *Hot Rats*, que també es va endur un guardó de la revista francesa *Hot*, i una Venus al Festival Eròtic de Berlín. Tot això sense comptar els innumerables premis atorgats pel FICEB de Barcelona. Bosch ha treballat amb llegendes de la talla de Ron Jeremy, l'actriu Gina Lynn i el valencià Nacho Vidal. Se'l considera, juntament amb José María Ponce i Roberto Valtueña, un dels principals directors de l'edat d'or del *porno* espanyol, durant els primers anys del segle XXI. Com els seus coetanis, rodava un cinema diferent del que s'havia fet fins aleshores, amb un estil propi, un treball acurat de fotografia i, encara que semblava paradoxal, un guió sòlid.

A les nostres comarques no hi ha cap altre professional de prestigi del

ARXIU NARCÍS BOSCH

>> Narcís Bosch (1972).

cinema per a adults, un fet que Bosch no s'explica. El cert és que les terres gironines, tan cobejades pels directors de cinema convencional, no criden l'atenció dels professionals del *porno*. L'any 2009 Bosch va voler obrir camí gravant una escena de la seva pel·lícula *The Game* a la desapareguda discoteca Setè Art, al polígon Mas Xirgu de Girona, però no va tenir seguiment. En els darrers anys hi ha hagut algunes iniciatives de caire amateur i escàs pressupost, totes sense transcendència.

Bosch és la prova que per a un director és pràcticament impossible viure de manera exclusiva del cinema per a adults. Les petites productores, especialitzades en escenes curtes, barates

i amb nul contingut artístic, copen el mercat. És per això que la majoria de professionals de la seva generació es busquen la vida amb projectes paral·lels. En el cas de Bosch, plataformes i aplicacions destinades a promoure nous actors i actrius de cinema per a adults, o a parelles amb ganes d'experimentar. El saltenc, que a Barcelona ha gaudit de reconeixement i ha estat convidat a recepcions de la Generalitat, és un altre malaurat exemple que ningú és profeta a la seva terra.

Jordi Dausà és mestre i escriptor.